

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců Mgr. Vladimíra Doležala a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně **ESHG, s.r.o.**, IČO 01536613, se sídlem Malé náměstí 125/16, Hradec Králové, zastoupené Mgr. Marianem Pavlovem, advokátem se sídlem tamtéž, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2019, č. j. KUOK 86353/2019, o námitce podjatosti soudců Krajského soudu v Ostravě ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 A 83/2019,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslava Honusová, JUDr. Monika Javorová a JUDr. Petr Hlušík **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 22 A 83/2019.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně v řízení o žalobě ve věci výše označené namítla (v části IV. žaloby) možnou *systemovou* podjatost všech soudců Krajského soudu v Ostravě (dále „krajský soud“). Tato námitka nebyla blíže odůvodněna. Žalobkyně pouze obecně poukazovala na to, že pro možnost *systemové* podjatosti byl k projednání odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně byl také určen žalovaný, namísto místně příslušného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje.

[2] K námitce se vyjádřili všichni soudci uvedení ve výroku tohoto usnesení shodně tak, že nemají osobní vztah k účastníkům nebo k zástupci žalobkyně. Nejsou jim rovněž známy žádné důvody pro pochybnost o jejich nepodjatosti.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že námitka podjatosti není důvodná.

[4] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[5] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak ji zákon stanovil, je tato příslušnost zásadně dána, a postup, jímž je věc odnímána příslušnému soudci, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout

v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (viz konstantní judikatur, např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2005, č. j. Nao 54/2004 - 84, ze dne 28. 4. 2005, č. j. Nao 8/2005 - 31, ze dne 27. 7. 2017, č. j. Nao 227/2017 - 22, ze dne 15. 8. 2018, č. j. Nao 172/2018 - 22, anebo ze dne 28. 11. 2019, č. j. Nao 201/2019 - 39).

[6] Reálné pochybnosti o podjatosti namítaných soudců může navíc vyvolat pouze konkrétní tvrzení účastníků, týkající se vztahu soudců k projednávané věci, jejím účastníkům či zástupcům. Úsudek o podjatosti soudců, a tedy jejich nemožnosti rozhodnout nestranně a nezávisle, nemůže být založen pouze na důvodech spočívajících v procesním postupu daných soudců v řízení (§ 8 odst. 1 *in fine* s. ř. s.). Žalobkyně neuvedla žádný konkrétní důvod, který by bylo možné podřadit pod § 8 odst. 1 s. ř. s. Pokud se zmínil jen možné obecné systémové podjatosti, pak je opět jen obecně nutné odmítnout možnost systémové (tedy na základě podřízenického vztahu, či jiné přímé závislosti na osobě, o jejímž zájmu je rozhodováno) podjatosti soudce. Podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, jsou soudci při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni pouze zákonem. Jsou povinni vykládat jej podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem. Již z toho je zřejmé, že o systémové podjatosti nelze předem ve vztahu k soudci vůbec uvažovat. Námitku žalobkyně ovšem nelze považovat za důvodnou ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s. také proto, že nepopisuje žádné konkrétní skutečnosti, z nichž by podjatost soudců mohla plynout.

[7] Protože podle rozvrhu práce krajského soudu pro rok 2020 (str. 103), zveřejněného na webových stránkách krajského soudu, byla věc přidělena k projednání a rozhodnutí senátu ve složení předsedkyně senátu JUDr. Monika Javorová a členové senátu JUDr. Miroslava Honusová a JUDr. Petr Hlušík může se rozhodování o námitce žalobkyně ve smyslu závěrů, vyjádřených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 – 34, týkat jen těchto soudců.

[8] Nejvyšší správní soud proto dospěl v posuzované věci k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro to, aby uvedení soudci byli podjatí. Proto rozhodl o tom, že soudci z projednávání a rozhodnutí nadepsané věci vyloučení nejsou.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. února 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu